

To Egeplantninger.

Efter Indbydelse af D. K. i Udby Sogn samledes Mandag den 18. Oktober Eftermiddag Sognets Mænd og Kvinder i Anlægget v.d. Viby for at afsløre den Mindesten, som D.K. har rejst og plantet en Eg til Minde om Grundloven af 5. Juni 1915. Paa For-siden af Stenen er indhugget følgende Underskrift: Rejst af Dansk Kvindesamfund, Udby, 5. Juni 1915, Berntsen — Zahle.

Selve Anlægget er et historisk Sted. Her laa i gamle Dage Viby Kirke med Kirkegaard. Midt i det 16. Aarhundrede var Kirken saa forfalden, at det blev besluttet at nedbryde den og flytte den til Udby. En Del af Stenene er senere benyttet til Mid-delfart Kirke.

I mange Aar laa Stedet hen som fælles Grusgrav for Sognet, men for 25 Aar siden fattede Mænd fra Viby og Rolund den Beslutning at faa den gamle Kirkegaard fredet. Stedet blev planeret og beplantet og danner nu et smukt Anlæg. Baggrunden af An-lægget hæver sig ret højt og Stenen er rejst saaledes, at den tager sig udmærket ud fra Landevejen. Bag Stenen plantedes Egen, og endelig vajer Dannebrog over det hele.

Afsløringen af Stenen og Plant-ningen af Egen formede sig til en særdeles smuk og stemningsfuld Fest. Først talte Fru Lind og betonedede,

at det var en Mindefest for det, der skete, da Kongen 5. Juni 1915 underkrev den nye Grundlov, som gav Kvinderne Valgret og Valgbar-hed, saa Mænd og Kvinder blev lige-stillede. Egen og Stenen skal gen-nem Tiderne staa som et Minde her-om og som en Opfordring til Frem-tidens Kvinder i denne Kreds om at bruge deres Statsborgerpligt til Gavn for Folk og Land. Vi har paa Ste-nen ladet indhugge Navnene paa de to Mænd, der i særlig Grad har Æren af, at den nye Grundlov blev bragt i Havn. Vi takker dem og hele den danske Rigsdag og alle gode danske Mænd, som har været med i Arbejdet for at give Kvinder deres Ret som Mennesker, ligestillet med Mændene. Fru Lind udtalte sluttelig Ønsket og Haabet om, at Kvinderne i de civiliserede Lande vilde række hianden Haand til fælles Arbejde for Freden. Der kan gaa lang Tid, inden Maalet naaes, men engang maa det komme.

Stenen, Egen og Flaget blev der-efter overgivet til Sognets Varetægt.

Efter Sangen: Der er et yndigt Land, — gik hele Forsamlingen til Rolund Gymnastikhus, der var smukt pyntet med Blomster og Flag, og hvor Bordene stod dækkede med Kaffe og Smørrebrød. Her talte Sog-nepræsten, Pastor Hagerup, Gaard-

fæster H. P. Petersen og Forstander Lind. De ønskede Kvinderne til Lykke med Valgretten, bad dem bruge den godt og paa rette Maade uden at forsømme deres første og største Op-gave: Hjemmet.

Mellem Talerne blev der sunget og spillet af to unge Damer, Frkn. Severin og Lind, ligesom der af Frk. Caroe blev fremsagt en af hende i Dagens Anledning forfattet smuk og stemningsfuld Sang. Forsamlin-gen tilbragte paa denne Maade flere Timer i fornøjelig Samvær.

L. L.

I November er der i Faaborg ble-ven plantet en Eg, omgivet af 6 Stene. Den største af Stenene bærer Inskriptionen:

„Dansk Kvindesamfunds Faaborg Kreds, plantede denne Eg til Minde om, at danske Kvinder fik politisk Valgret 5. Juni 1915.

Caroline Klein.

Pensionering.

—o—

I Tilslutning til j.s Artikel i „Kvin-den og Samfundet“ Nr. 20 om En-kers Pension, vil jeg fremdrage en anden uretfærdig Pensionering af Kvinder. Der findes en Pensions-kasse for den private Realskoles Læ-rerpersonale, hvortil hver Lærer og Lærerinde betaler 2 Procent af deres Gage, og Staten tilskyder sammen med Skolen et lignende Beløb. — Saavidt er Ligheden ens. Men i det Øjeblik, Pensionen falder, faar Lærerne $\frac{2}{3}$ af deres højeste Gage i Pension, hvorimod Lærerinderne skal nøjes med $\frac{3}{5}$ af deres højeste Gage. Med andre Ord, Lærerinderne betaler faktisk gennem deres Indskud en Del af Læ-rernes Pension. Er det Retfærdig-hed? — Til Undskyldning nævnes, at Læreren er Forsørger, men da han altid har større Gage for samme Arbejde end Lærerinden, udlignes Forsørgelsespligten herved, og der bør absolut ikke desuden berøves Kvinden en Brøkdels af hendes Pen-sion, tilmed da mange Lærerinder ogsaa er Forsørgere.

Rp.